Kære venner,

På vegne af Folkebevægelsen vil jeg takke for invitationen til dette årsmøde.

Det føles godt at være her. Ikke bare fordi vi er blandt venner. Men også fordi vi kan se tilbage på et år hvor vi sammen har vundet nogle vigtige sejre.

Valget til EU-parlamentet sidste sommer var en af dem. Med en fremgang til 7,2% havde Folkebevægelsen et godt valg. Og med 170.000 stemmer fik vi det højeste stemmetal de sidste 15 år.

Resultatet afspejler Folkebevægelsens tværpolitiske appel: I grove træk kom en fjerdedel af vores stemmer fra Enhedslisten, en fjerdedel kom fra SF, en fjerdedel fra Socialdemokraterne, mens den sidste fjerdedel kom fra de øvrige partier eller ikke havde stemt ved sidste folketingsvalg.

I Folkebevægelsen valgte vi at køre vores valgkamp under spørgsmålet: Skal EU bestemme alt? Skal EU virkelig bestemme, at der kan komme mere gift i vores fødevarer, at postvæsenet skal privatiseres og at tilrejsende arbejdere skal underbetales?

Stillet overfor disse meget enkle spørgsmål reagerede de forenede EU-partier med forargelse: ”Nej, selvfølgelig skal EU ikke bestemme alt”.

- Men hvorfor har de så stemt for Lissabon-traktaten, som på 50 nye områder overfører magt fra folketinget til EU?
- Hvorfor har de så vedtaget, at indføre a- og b-overenskomster på det danske arbejdsmarked med det ene formål at efterleve EU-domstolens krav?
- Og hvorfor arbejder de så for at afskaffe de danske undtagelser, som vil betyde fælles retspolitik, mere EU-militær og vanskeliggøre en progressiv udlændingepolitik?

Står det til EU-partierne, så skal EU åbenbart bestemme alt.

I det hele taget var Folkebevægelsens valgkamp mere offensiv og mere synlig i gadebilledet end længe. Og jo, sejren har mange forældre og hver eneste skal have tak. Men jeg må også sige klart: Uden jeres indsats var det ikke gået. Tak for den!

Og jeg har flere roser.

I EU er markedet vigtigere end menneskene. Det er selve kernen i EU og fremgår af EU's traktat-grundlag.

Tag eksemplet med gift i børnelegetøj. Måske er jeg dårligt informeret, men jeg husker ikke underskrifts-indsamlingen fra vordende forældre med krav om brug af hormonforstyrrende stoffer, så vi kan få nogle flere børn med misdannede kønsorganer.

Men jeg ved, at det er et krav fra EU-kommissionen og den kemiske industri, at de lave EU-standarder, som de har tvunget igennem - i det indre markeds hellige navn - skal gælde i alle EU-lande. Også selvom befolkningerne dér ønsker dem højere.

Eller tag eksemplet med kødklister. Heller ikke her husker jeg at have hørt om husmødre - og husmænd - i demonstration til Christiansborg under kravet: Vi vil have mere kødklister i vores mad!

Til gengæld ved jeg, at det er et krav fra Kommissionen og de store fødevare-koncerner, som ønsker at øge deres profit ved at sælge kødrester tilsat klister som en lækker steg.

Dette markedstyrani skal bekæmpes, hvor vi kan. I EU-parlamentet bidrager vi

indenfor de snævre muligheder, som nu en gang eksisterer. F.eks. skal vi i næste uge stemme om et forslag, som siger nej til kødklister.

Men når denne sag overhovedet er kommet på parlamentets dagsorden, så skyldes det, at en række lande åbent har nægtet at udføre EU's politik, bl.a. det danske folketing.

Ikke på initiativ af kødklister-regeringen, som har travlt med at ligge på maven for EU. Men netop på initiativ fra Enhedslisten, som både når det gælder kødklister, bisphenol a i sutteflasker og blødgørere i børnelegetøj har været drivende i at samle et flertal uden om regeringen. Et flertal, som på disse områder har sat befolkningens sundhed højere end EUs uhæmmede indre marked.

Små skridt, javel. Men det viser en vej frem hvis man virkelig ønsker at sikre bedre fødevaresikkerhed, dyrevelfærd, arbejdsmiljø og lønmodtager-rettigheder. Derfor en stor tak for indsatsen til Per og de øvrige medlemmer af folketingsgruppen.

De seneste måneders udvikling har vist, at der mere end nogensinde er brug for en socialt bevidst, demokratisk og internationalistisk EU-modstand.

Det er helt uomtvisteligt at de græske magthavere var fuldstændig skrupelløse i deres bestræbelser på at underlægge landet euroen. De løj, de snød og de tog lån i fremtiden for at leve op til euroens krav.

Men alt det vidste EU-lederne. Alligevel lod de det passere i tavshed. Dels fordi en række andre euro-lande gjorde det samme. Men frem for alt fordi det tjente deres mål: at få flere lande med i euroen og dermed styrke EU som en politisk, militær og økonomisk supermagt

Og nu - hvor den økonomiske krise har fået hele korthuset til at vælte - så kommer de samme EU-ledere og korrupte græske politikere og kræver, at den almindelige

befolkning skal betale regningen.

Jamen, hjælpepakkerne da. Glemmer vi ikke de 110 milliarder euro, som eurolandene og IMF så generøst har lånt til Grækenland? Ordet solidaritet er endda blevet brugt.

Men kendsgerningen er, at ikke en eneste cent kommer den almindelige græker til gode. Pengene skal derimod bruges til at Grækenland kan afdrage sin gæld til bl.a. europæiske banker og våbenfirmaer.

Ja, den svenske avis, Aftonbladet, kunne sågar i søndags berette, at Frankrig havde stillet som betingelse, at en del af lånepakken blev brugt til indkøb af nye avancerede franske våbensystemer.

Hvor absurd kan det blive: Grækenland synker. Og den herskende klasse bruger landets penge på at købe ubåde!

Men ærlig talt: Hvad har det med solidaritet at gøre, at europæiske lønmodtagere skal punge ud for at franske, tyske og hollandske banker, som har spekuleret i græske statsobligationer, kan få deres penge igen?

Og hvad har det med solidaritet at gøre, at europæiske lønmodtagere skal punge ud, for at den græske stat kan fortsætte med at være storkunde i tysk og fransk våbenindustri?

Det har intet med solidaritet at gøre, men er den sædvanlige skattefinansierede socialhjælp til finanskapitalen og militærindustrien. Det må vi fuldstændig afvise!

For os euro-modstandere kommer krisen i euroen ikke som en overraskelse. Selvfølgelig kan en fælles mønt i EU ikke fungere uden en fælles regering, som overtager alle væsentlige beslutninger vedrørende den økonomiske politik,

herunder omfanget af de offentlige udgifter. Demokratiet i de enkelte lande skal sættes ud af kraft.

Og det er præcis, hvad der er ved at ske. Langsomt men sikkert tager EU's økonomiske regering form. Dens markedsliberalistiske politik fremgår allerede af EU's traktatgrundlag for euroen, som over 20 gange nævner behovet for prisstabilitet, men som ikke én gang nævner behovet for at sikre beskæftigelsen. Den praktiske konsekvens ser vi i kravene til Grækenland, Spanien, Portugal, Irland, Italien … ja, fortsæt selv listen.

I de sidste dage er aktiekurserne dykket på de europæiske børser. Efter den seneste lånepakke handler det ikke længere om frygten for at lande på kort sigt skal gå konkurs. Til gengæld handler det om, at markedet allerede nu indretter sig efter den nedgang i økonomien, som bliver det stensikre resultat af nedskærings-politikken. Patienten overlevede sygdommen, men døde af medicinen.

Også i Danmark har vi en regering, som mener at den rigtige medicin er, at lægge sig fladt ned for EU's krav om nedskæringer og besparelser.

Skal vi ud af den situation, så kræver det, at vi fejer alle løgnene til side om de græske arbejderes vellevned og i stedet slår fast, at overfor Den Europæiske Centralbank er vi alle grækere.

Så kræver det, at vi solidariserer os med enhver gruppe af lønmodtagere, som går til kamp mod EU's krav om privatiseringer og afmontering af den offentlige sektor.

Og så kræver det, at vi helt og aldeles løsriver os fra euroen og hele det politiske tankesæt den er baseret på.

Vi ser frem til at slås sammen med Jer i den kamp!

Tak for ordet og fortsat godt landsmøde!